

DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICIS HENSTILLING**af 15. december 2015****om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger****(ESRB/2015/2)****(2016/C 97/02)**

DET ALMINDELIGE RÅD FOR DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICI HAR —

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici⁽¹⁾, særlig artikel 3 og artikel 16-18,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012⁽²⁾, særlig artikel 458,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF⁽³⁾, særlig afsnit VII, kapitel 4, afdeling II,

under henvisning til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's afgørelse ESRB/2011/1 af 20. januar 2011 om vedtagelse af forretningsordenen for Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici⁽⁴⁾, navnlig artikel 15, stk. 3, litra e) og artikel 18- 20, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det finansielle system i EU er i høj grad integreret. Dette betyder, at udenlandske enheder ofte leverer grænseoverskridende finansielle tjenesteydelser. Inden for det indre marked kan udbydere af finansielle tjenester i én medlemsstat vælge mellem at levere finansielle tjenesteydelser gennem datterselskaber eller filialer, der er beliggende i en anden medlemsstat, eller levere grænseoverskridende finansielle tjenesteydelser direkte. Dette kan medføre, at nationale makroprudentielle politikker kan have betragtelige grænseoverskridende virkninger.
- (2) Udenlandske udbydere af finansielle tjenester, der leverer grænseoverskridende finansielle tjenesteydelser enten direkte eller gennem deres filialer i andre medlemsstater, påvirkes typisk ikke af de makroprudentielle politiske foranstaltninger, som gælder for nationale udbydere af finansielle tjenester i de pågældende medlemsstater. Som følge heraf har udbydere af finansielle tjenester, der ellers ville være omfattet af sådanne krav, f.eks. fordi de har et lokalt datterselskab, et incitament til at sende deres aktiviteter gennem alternative kanaler for at undgå foranstaltningerne i værtslandet. De lækager og den regularbitrage, der er et resultat af denne adfærd, kan underminere virkningen af de nationale makroprudentielle politiske foranstaltninger.
- (3) Der kan endvidere opstå konkurrencefordrejninger, hvis de udenlandske udbyderes filialer eller de udenlandske udbydere, som leverer grænseoverskridende finansielle tjenesteydelser direkte, udnytter deres konkurrencefordele, f.eks. lavere kapitalkrav i forbindelse med eksponeringer, der genereres i den aktiverende medlemsstat, i forhold til indenlandske udbydere af finansielle tjenester og datterselskaber af udenlandske udbydere af finansielle tjenester i den pågældende medlemsstat, til at øge deres markedsandel.
- (4) Makroprudentielle politiske foranstaltninger, som træffes i et land, kan have eksterne virkninger på den finansielle stabilitet i andre lande som følge af grænseoverskridende forbindelser. Disse virkninger er generelt positive, da den makroprudentielle politik reducerer systemiske risici samt sandsynligheden for og virkningen af en systemisk krise og forbedrer derved den finansielle stabilitet i andre medlemsstater. Disse virkninger kan dog også være negative. Selvom filialer af udenlandske udbydere af finansielle tjenester og udenlandske udbydere af finansielle tjenester, der leverer grænseoverskridende tjenester direkte, er eksponeret for de samme risici som indenlandske udbydere af finansielle tjenester og datterselskaber af udenlandske udbydere af finansielle tjenester, skal de typisk

⁽¹⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338.

⁽⁴⁾ EUT C 58 af 24.2.2011, s. 4.

ikke opbygge en modstandsdygtighed mod disse risici, eksempelvis ved at være underlagt nationale kapitalforanstaltninger i deres hjemland. I det omfang disse udbydere af finansielle tjenester nyder konkurrencefordele i forhold til indenlandske udbydere af finansielle tjenester og datterselskaber af udenlandske udbydere af finansielle tjenester, kan det eventuelt tilskynde dem til at øge deres eksponering over for de relevante makroprudentielle risici i den aktiverende medlemsstat, og derved eksponere hjemlandet for større risici. Hvis disse makroprudentielle risici vedrørende leveringen af finansielle tjenester skulle opstå, kan udbyderne af de finansielle tjenesters kapitalbuffer vise sig ikke at være tilstrækkelige, hvilket kan have negative konsekvenser for det finansielle system i deres hjemland.

- (5) På baggrund heraf og for at sikre den makroprudentielle politiks virkning og konsistens er det nødvendigt, at de makroprudentielle beslutningstagere tager nøje hensyn til sådanne grænseoverskridende virkninger og, hvor det er berettiget, anvende passende politiske instrumenter for at håndtere dem. Med henblik på at opnå dette, anbefaler Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) en tilgang, som er baseret på to hovedsøjler, navnlig: a) en systematisk vurdering af de grænseoverskridende virkninger af den makroprudentielle politik, og b) en koordineret politisk reaktion i form af frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger, når dette er nødvendigt. Det er også vigtigt, at disse søjler gennemføres så konsekvent som muligt i hele EU.
- (6) Den systematiske vurdering af den makroprudentielle politiks grænseoverskridende virkninger har endnu ikke modtaget så meget opmærksomhed, som den burde. Dette skyldes til dels, at der stadig kun findes begrænset viden om de (mulige) afsmittende virkninger, og de data, der er tilgængelige, er ikke blevet undersøgt fuldt ud med henblik på at analysere de grænseoverskridende virkninger. Som følge heraf finder ESRB det vigtigt, at alle tilgængelige data anvendes systematisk for bedre at kunne forstå og vurdere de grænseoverskridende virkninger.
- (7) Det er vigtigt at fastsætte en procedure, der forfølger en systematisk vurdering af den makroprudentielle politiks grænseoverskridende virkning, og der skal sikre, at de makroprudentielle beslutningstagere foretager en forudgående vurdering af de mulige grænseoverskridende virkninger af de foranstaltninger, som de foreslår. Derudover over og under iagttagelse af de eksisterende krav i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013⁽¹⁾, direktiv 2013/36/EU og Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2013/1⁽²⁾, bør de makroprudentielle beslutningstagere foretage en efterfølgende vurdering af den faktiske grænseoverskridende virkning af deres politikker. Det analytiske arbejde, som medlemsstaterne udfører, supplerer det analytiske arbejde, som ESRB udfører.
- (8) Den koordinerede politiske løsning, som ESRB er fortalere for, udgør en ordning for frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger. Ordningens frivillige natur, som hidrører fra arten af ESRB's henstillinger⁽³⁾, adskiller den frivillige gensidighed fra den obligatoriske anerkendelse af visse makroprudentielle politiske foranstaltninger i henhold til EU-retten. Det er ikke hensigten, at denne henstilling, med undtagelse af henstilling A om vurderingen af den grænseoverskridende virkning og henstilling B om underretningen om makroprudentielle politiske foranstaltninger, skal gælde for makroprudentielle politiske foranstaltninger, hvor EU-retten allerede indeholder bestemmelser om obligatorisk anerkendelse. Der gælder i øjeblikket obligatorisk anerkendelse for foranstaltninger, der træffes i henhold til artikel 124, stk. 5, og 164, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013, og for den kontracykliske kapitalbuffer (countercyclical capital buffer, CCB), hvis denne er fastsat under tærsklen for obligatorisk anerkendelse. Den samme undtagelse gælder for kontracykliske kapitalbuffersatser, som overskrider tærsklen for obligatorisk anerkendelse, da man i Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2014/1⁽⁴⁾ allerede anbefaler fuld gensidighed for kontracykliske kapitalbuffersatser mellem medlemsstaterne.
- (9) For at sikre de nationale makroprudentielle politiske foranstaltningers virkning og konsistens, er det vigtigt, at den obligatoriske anerkendelse, som kræves i henhold til EU-lovgivningen, suppleres af frivillig gensidighed, således at filialer af udenlandske udbydere af finansielle tjenester og udenlandske udbydere af finansielle tjenester, som leverer grænseoverskridende tjenesteydelser bringes indenfor anvendelsesområdet for de nationale makroprudentielle politiske foranstaltninger. Det endelige mål er, at de samme makroprudentielle krav gælder for de samme typer af risikoeksponering i en medlemsstat, uanset udbyderen af finansielle tjenesters retlige status eller hvor denne er beliggende. Derfor bør der være gensidighed for eksponeringsbaserede makroprudentielle politiske foranstaltninger, der navnlig retter sig mod en specifik risikoeksponering.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling af 4. april 2013 om delmål og instrumenter for den makroprudentielle politik, (ESRB/2013/1) (EUT C 170 af 15.6.2013, s. 1).

⁽³⁾ Selvom ESRB's henstillinger ikke er retligt bindende, kombineres de med en mekanisme, som kræver handling eller forklaring.

⁽⁴⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling af 18. juni 2014 vedrørende vejledning om fastsættelse af kontracykliske buffersatser, (ESRB/2014/1) (EUT C 293 af 2.9.2014, s. 1).

- (10) Denne henstilling indeholder vejledning til de relevante myndigheder, for så vidt angår vedtagelsen af gensidige foranstaltninger som reaktion til andre relevante myndigheders makroprudentielle politiske foranstaltninger. De opstillede makroprudentielle politiske foranstaltninger, som aktiveres i en medlemsstat, bør gøres gensidige i alle andre medlemsstater. De makroprudentielle politiske foranstaltninger opstilles i denne henstilling, hvis den relevante aktiverende myndighed anmoder om gensidighed, og hvis ESRB anser anmodningen om gensidighed for at være begrundet. For at sikre at den frivillige gensidighedsordning er effektiv, er det vigtigt, at ESRB underrettes om disse foranstaltninger rettidigt og tilstrækkeligt detaljeret ved anvendelse af en standardiseret skabelon.
- (11) For at sikre at den frivillige gensidighedsordning virker, forventes det, at de relevante myndigheder vedtager gensidige foranstaltninger inden for rimelig tid. For foranstaltninger, som ikke er tilgængelige i alle jurisdiktioner, anbefales en længere tidsramme.
- (12) Denne henstilling skal dække alle makroprudentielle politiske foranstaltninger, uanset hvilken del af det finansielle system, som de er rettet mod. På grundlag af ESRB's mandat i forordning (EU) nr. 1092/2010, går anvendelsesområdet for denne henstilling ud over anvendelsen af makroprudentielle instrumenter, som er fastsat i direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013. Denne henstilling skal således også dække foranstaltninger, som ikke er harmoniseret i henhold til EU-lovgivningen. Denne henstillings anvendelsesområde er med forbehold af de relevante myndigheders respektive jurisdiktioner og gælder for makroprudentielle politiske foranstaltninger, som de relevante myndigheder har beføjelse til at vedtage eller aktivere.
- (13) Kompetente nationale myndigheder, udpegede myndigheder samt makroprudentielle myndigheder og Den Europæiske Centralbank (ECB) (for de medlemsstater, som deltager i Den Fælles Tilsynsmekanisme, SSM) anses for at være relevante myndigheder, navnlig hvis de har beføjelse til at vedtage eller aktivere makroprudentielle politiske foranstaltninger. Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013⁽¹⁾ og Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014⁽²⁾ tildeler endvidere specifikke tilsynsopgaver til ECB. ECB kan anvende højere krav til kapitalbuffer eller strengere foranstaltninger, end de foranstaltninger, som de udpegede nationale myndigheder anvender. Udelukkende med henblik på dette formål anses ECB, hvor hensigtsmæssigt, som den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed og har alle de beføjelser og forpligtelser, som de kompetente myndigheder og udpegede myndigheder har i henhold til den relevante EU-lovgivning.
- (14) De nye makroprudentielle politiske foranstaltninger, som de medlemsstater, der deltager i SSM, har truffet, skal gå gennem de relevante SSM-koordineringsprocedurer. Den gensidighedsordning, som defineres i denne henstilling, berører ikke disse interne SSM-koordineringsprocedurer, og ESRB's gensidighedsvurdering begynder først, når de interne SSM-koordineringsprocedurer er afsluttet.
- (15) Myndigheder kan undtage udbydere af finansielle tjenester, der har ikke-væsentlige eksponeringer over for den identificerede makroprudentielle risiko i det aktiverende land («de minimis»-princippet). Det er et nationalt skøn, som myndighederne kan vælge ikke at anvende, hvis gensidigheden opfattes som et princip.
- (16) For at sikre gennemsigtighed og ansvarlighed vedrørende de makroprudentielle politiske foranstaltninger samt deres effektive gennemførelse, bør de relevante myndigheder fastlægge en kommunikationstrategi for så vidt angår anmodninger om gensidighed og alle gensidige foranstaltninger, som en del af deres generelle kommunikationstrategi vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger. Hvad angår anmodninger om gensidighed er det særlig vigtigt, at alle berørte myndigheder rettidigt tilvejebringes alle de oplysninger, der er relevante og nødvendige for deres respektive beslutningsprocesser. Det er endvidere lige så vigtigt, at interesseparterne (herunder, men ikke begrænset til, de direkte adressater af de makroprudentielle politiske foranstaltninger) rettidigt er fuldt ud informeret om alle relevante makroprudentielle politiske foranstaltninger.
- (17) Processen, som anbefales i denne henstilling og i afgørelse ESRB/2015/4⁽³⁾, er udarbejdet med henblik på at være så effektiv og virkningsfuld som muligt for at opnå frivillig gensidighed. I forbindelse med den kommende revidering af Unionens makroprudentielle politiske rammer og i overensstemmelse med mulige ændringer af de eksisterende redskaber bør Europa-Kommissionen overveje hvorvidt og i hvilket omfang den frivillige gensidighedsordning, som er fastsat i denne henstilling, bedst kan forankres i EU-lovgivningen for at fremme virkningen af de nationale makroprudentielle politikker. Europa-Kommissionens forslag bør ideelt set være baseret på den frivillige gensidighedsordning, som omhandlet i denne henstilling og i kapitel 11 i ESRB's Handbook on Operationalising Macroprudential Policy in the Banking Sector (herefter »ESRB's Handbook«)⁽⁴⁾.

(1) Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

(2) Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16. april 2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (SSM-rammeforordningen) (ECB/2014/17) (EUT L 141 af 14.5.2014, s. 1).

(3) Den engelske udgave findes på ESRB's websted www.esrb.europa.eu.

(4) Offentliggjort på ESRB's websted www.esrb.europa.eu.

- (18) ESRB's henstillinger offentliggøres, efter at Rådet er blevet informeret om det almindelige råds hensigt herom, og efter at Rådet har haft lejlighed til at svare —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

AFDELING 1

HENSTILLINGER

Henstilling A — Vurdering af de grænseoverskridende virkninger af de relevante myndigheders egne makroprudentielle politiske foranstaltninger

1. Det anbefales, at de relevante aktiverende myndigheder vurderer de grænseoverskridende virkninger af gennemførelsen af deres egne makroprudentielle politiske foranstaltninger, før de vedtager dem. Som minimum bør de afsmitende virkninger som følge af risikjusteringer og regelarbitrage vurderes ved anvendelse af metoden, der er fastsat i kapitel 11 i ESRB's Handbook.
2. Det anbefales, at de relevante aktiverende myndigheder vurderer de mulige:
 - a) grænseoverskridende virkninger (lækager og regelarbitrage) af gennemførelsen af de makroprudentielle politiske foranstaltninger i deres jurisdiktion, og
 - b) grænseoverskridende virkninger på andre medlemsstater og det indre marked af alle forslag til makroprudentielle politiske foranstaltninger.
3. Det anbefales, at de relevante aktiverende myndigheder mindst en gang om året overvåger, om de grænseoverskridende virkninger af de makroprudentielle politiske foranstaltninger, som de har gennemført, er indtrådt, og hvordan de har udviklet sig.

Henstilling B — Underretning og anmodning om gensidighed vedrørende de relevante myndigheders egne makroprudentielle politiske foranstaltninger

1. Det anbefales, at de relevante aktiverende myndigheder underretter ESRB om de makroprudentielle politiske foranstaltninger så snart de er vedtaget, og senest to uger efter at de er blevet vedtaget. Underretningerne bør indeholde en vurdering af de grænseoverskridende virkninger, og om det er nødvendigt at have opnået gensidighed fra de andre relevante myndigheder. De relevante aktiverende myndigheder anmodes om at tilvejebringe oplysningerne på engelsk og at anvende de skabeloner, som er offentliggjort på ESRB's websted.
2. Hvis gensidighed fra de andre medlemsstater anses for at være nødvendigt for at sikre de relevante foranstaltningers effektive funktion, anbefales det, at de relevante aktiverende myndigheder fremsender en anmodning om gensidighed til ESRB sammen med underretningen om foranstaltningen.
3. Hvis de makroprudentielle politiske foranstaltninger blev aktiveret før vedtagelsen af denne henstilling, eller hvis gensidighed ikke blev anset for at være nødvendig, da foranstaltningerne først blev gennemført, men den relevante aktiverende myndighed efterfølgende beslutter, at gensidighed er blevet nødvendig, anbefales det, at de relevante aktiverende myndigheder fremsender en anmodning om gensidighed til ESRB.

Henstilling C — Gensidighed vedrørende andre relevante myndigheders makroprudentielle politiske foranstaltninger

1. Det anbefales, at de relevante myndigheder modsvare de makroprudentielle politiske foranstaltninger, som andre relevante myndigheder har vedtaget i henhold til ESRB's anbefaling.
2. Det anbefales, at de relevante myndigheder modsvare de makroprudentielle politiske foranstaltninger, som er opstillet i denne henstilling, ved at gennemføre den samme makroprudentielle politiske foranstaltning, som den aktiverende myndighed har gennemført. Hvis den samme makroprudentielle politiske foranstaltning ikke er tilgængelig i national lovgivning, anbefales det, at de relevante myndigheder efter samråd med ESRB, vedtager en makroprudentiel politisk foranstaltning, der er tilgængelig i den pågældende jurisdiktion og som har en virkning svarende nærmest til den aktiverede makroprudentielle politiske foranstaltning.
3. Medmindre en specifik frist er blevet anbefalet i forbindelse med gensidigheden af en makroprudentiel politisk foranstaltning, anbefales det, at de relevante myndigheder vedtager gensidige makroprudentielle politiske foranstaltninger senest tre måneder efter offentliggørelsen af den seneste ændring af denne henstilling i Den Europæiske Unions Tidende. De vedtagne og gensidige foranstaltninger bør så vidt muligt have samme aktiveringsdato.

Henstilling D — Underretning af gensidighed vedrørende andre relevante myndigheders makroprudentielle politiske foranstaltninger

Det anbefales, at de relevante myndigheder underretter ESRB om gensidigheden vedrørende andre relevante myndigheders makroprudentielle politiske foranstaltninger. Underretninger bør sendes senest en måned efter den modsvarende foranstaltning er blevet vedtaget. De underrettende myndigheder anmodes om at tilvejebringe oplysningerne på engelsk og at anvende skabelonen, som er offentliggjort på ESRB's websted.

AFDELING 2

GENNEMFØRELSE

1. Fortolkning

I denne henstilling gælder følgende definitioner:

- a) »aktivering«: anvendelsen af en makroprudentiel politisk foranstaltning på nationalt plan
- b) »vedtagelse«: en afgørelse truffet af en relevant myndighed vedrørende indførelsen, gensidigheden eller ændringen af en makroprudentiel politisk foranstaltning
- c) »finansiel tjenesteydelse«: enhver tjenesteydelse af bank-, kredit-, forsikrings-, privat pensions-, investerings- eller betalingsmæssig art
- d) »makroprudentiel politisk foranstaltning«: enhver foranstaltning, der skal håndtere forebyggelsen og reduktionen af systemiske risici, som defineret i artikel 2, litra c) i forordning (EU) nr. 1092/2010 og som en relevant myndighed har vedtaget eller aktiveret, med forbehold af EU-lovgivning eller national lovgivning
- e) »underretning«: en skriftlig meddelelse på engelsk fra de relevante myndigheder, herunder ECB, til ESRB i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. 1024/2013 vedrørende en makroprudentiel politisk foranstaltning i overensstemmelse med, men ikke begrænset til, artikel 133 i direktiv 2013/36/EU og artikel 458 i forordning (EU) nr. 575/2013, og som kan udgøre en anmodning om gensidighed fra en medlemsstat i overensstemmelse med, men ikke begrænset til, artikel 134, stk. 4, i direktiv 2013/36/EU og artikel 458, stk. 8, i forordning (EU) nr. 575/2013
- f) »gensidighed«: en ordning, hvor den relevante myndighed i en jurisdiktion anvender den samme eller en tilsvarende makroprudentiel politisk foranstaltning, som den relevante aktiverende myndighed i en anden jurisdiktion har fastsat, for alle finansielle institutioner i myndighedens jurisdiktion, når de er eksponeret over for den samme risiko i den anden jurisdiktion
- g) »relevant aktiverende myndighed«: en relevant myndighed som er ansvarlig for at anvende en makroprudentiel politisk foranstaltning på nationalt plan
- h) »relevant myndighed«: en myndighed, som er ansvarlig for vedtagelsen og/eller aktiveringen af makroprudentielle politiske foranstaltninger, herunder men ikke begrænset til:
 - i) en udpeget myndighed i overensstemmelse med kapitel 4 i direktiv 2013/36/EU og artikel 458 i forordning (EU) nr. 575/2013, en kompetent myndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40) i forordning (EU) nr. 575/2013, ECB i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1024/2013, eller
 - ii) en makroprudentiel myndighed med de mål, ordninger, beføjelser, ansvarlighedskrav og andre egenskaber, som er fastsat i Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2011/3⁽¹⁾.

2. Undtagelser

1. De relevante myndigheder kan undtage udbydere af finansielle tjenesteydelser i deres jurisdiktion fra en konkret gensidig makroprudentiel politisk foranstaltning, hvis disse udbydere af finansielle tjenesteydelser har ikke-væsentlige eksponeringer over for den identificerede makroprudentielle risiko i den jurisdiktion, hvor den relevante aktiverende myndighed anvender den pågældende makroprudentielle politiske foranstaltning (de minimis-princippet). På samme måde som ved fremgangsmåden for den kontracykliske kapitalbuffer i artikel 130 i direktiv 2013/36/EU kan myndigheder vælge at undtage udbydere af finansielle tjenesteydelser, som har eksponeringer under en fastsat tærskel fra at modsvare denne makroprudentielle politiske foranstaltning. De relevante myndigheder anmodes om at rapportere disse undtagelser til ECB ved anvendelse af skabelonen til underretning af gensidige foranstaltninger, der er offentliggjort på ESRB's websted. Når de anvender de minimis-princippet, skal myndighederne nøje overvåge, om der opstår lækager eller regularbitrage, og om nødvendigt lukke hullerne i lovgivningen.
2. Hvis de relevante myndigheder allerede har modsvaret og offentliggjort den pågældende foranstaltning, før det i denne henstilling er blevet anbefalet at modsvare foranstaltningen, er det ikke nødvendigt at ændre den modsvarende foranstaltning, selv hvis den adskiller sig fra en foranstaltning, som den aktiverende myndighed har gennemført.

⁽¹⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling af 22. december 2011 om de nationale myndigheders makroprudentielle mandat, (ESRB/2011/3) (EUT C 41 af 14.2.2012, s. 1).

3. Tidsfrist og rapportering

1. De relevante myndigheder anmodes om at aflægge rapport til ESRB og Rådet om de foranstaltninger, som de har truffet på baggrund af denne henstilling, eller i givet fald at begrunde undladelsen af at gennemføre foranstaltninger. Rapporterne skal fremsendes hvert andet år, og fristen for fremsendelse af den første rapport er den 30. juni 2017. Rapporterne bør som minimum indeholde:
 - a) oplysninger om indhold og tidsplan for de trufne foranstaltninger
 - b) en vurdering af de trufne foranstaltningers funktion set i lyset af målene med denne henstilling
 - c) en detaljeret begrundelse for alle de undtagelser, der er blevet givet i henhold til de minimis-princippet, sammen med enhver undladelse eller fravigelse fra denne henstilling, herunder alle forsinkelser.
2. Hvor opgaverne deles, bør de relevante myndigheder koordinere med hinanden for rettidigt at kunne levere de nødvendige oplysninger.
3. De relevante myndigheder opfordres til at underrette ESRB om alle forslag til makroprudentielle politiske foranstaltninger så hurtigt som muligt.
4. En modsvarende makroprudentiel politisk foranstaltning anses for at være tilsvarende, hvis den så vidt muligt har:
 - a) samme økonomiske virkning
 - b) samme anvendelsesområde, og
 - c) samme konsekvenser (sanktioner) ved manglende opfyldelse.

4. Ændring af henstillingen

Det almindelige råd beslutter, hvornår denne henstilling skal ændres. Sådanne ændringer omfatter navnlig alle yderligere eller ændrede makroprudentielle politiske foranstaltninger, som skal gøres gensidige i henhold til henstilling C og de tilhørende bilag, der indeholder specifikke oplysninger om foranstaltningerne. Det almindelige råd kan også forlænge de tidsfrister, der er angivet i det ovenstående, såfremt det er nødvendigt med lovgivningsinitiativer for at efterkomme en eller flere henstillinger. Det almindelige råd kan beslutte at ændre denne henstilling som følge af Europa-Kommissionens revidering af rammerne for obligatorisk anerkendelse i henhold til EU-retten eller på baggrund af erfaringer, der er gjort i forbindelse med den frivillige gensidighedsordning, der er oprettet ved denne henstilling.

5. Overvågning og vurdering

1. ESRB's sekretariat:
 - a) bistår de relevante myndigheder ved at fremme en koordineret rapportering, udarbejde relevante skemaer og om nødvendigt ved at give en detaljeret beskrivelse af procedurerne og tidsplanen for opfyldelse
 - b) kontrollerer de relevante myndigheders opfyldelse, herunder ved at bistå dem i forbindelse med deres anmodning, og forelægger evalueringsrapporten for det almindelige råd.
2. Det almindelige råd vurderer de foranstaltninger og begrundelser, som de relevante myndigheder har rapporteret, og træffer, i givet fald, afgørelse med hensyn til, om denne henstilling ikke er blevet fulgt, og om de relevante myndigheder ikke har givet en tilfredsstillende begrundelse for deres undladelse af at træffe foranstaltninger.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 15. december 2015.

Mario DRAGHI
Formand for ESRB